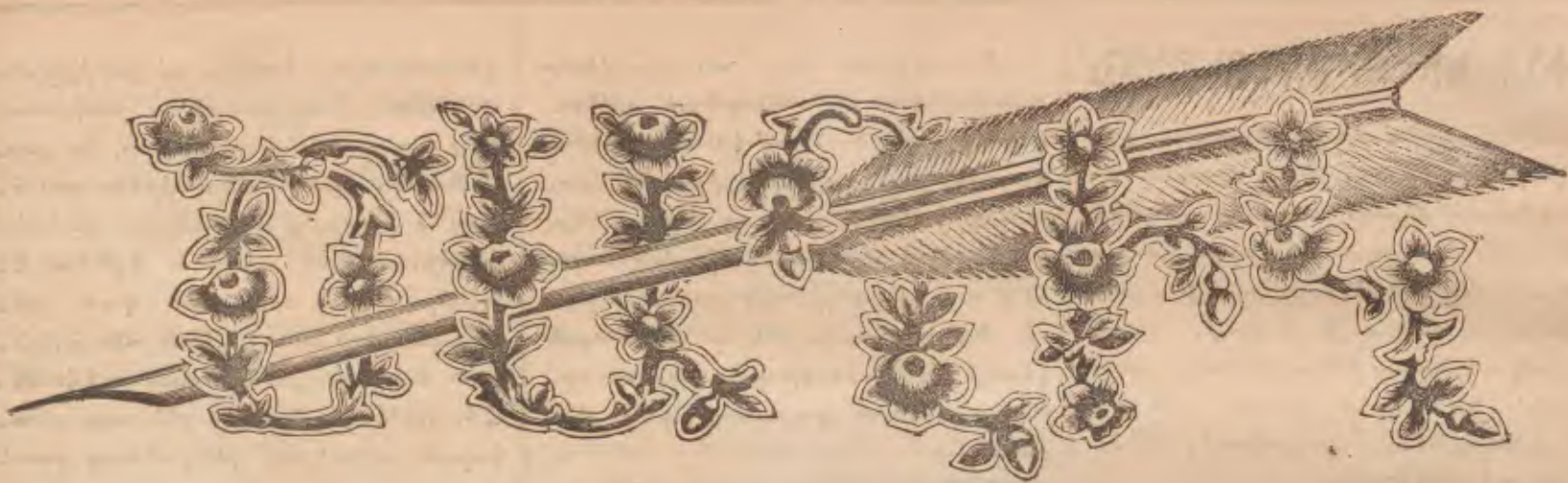

ԾԱՂԻԿ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեհար-
քի եւ Շաբաթ օրերն: — Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է
100 դրոս արծաթ: — Վեցամսեայն 50. — Գաւառաց համար 115 դրոս.
Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տողը 3 դրոս:

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արսոնաէր եւ Տնօրէն Անտոն Սափեան,
Ալանս Համամ, Բիւշիկ Երկրագ խան Երկրորդ յարկ Թիւ 9:
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն տրուիր:

ԹԻԻ 146 Բ. ՏԱՐԻ

1888

ՄԱՅԻՍ 25 ԶՈՐԵԻՇԱՐՔԻ

ԻԽԹԱՐ

Միւլէղղիմիզ տէկիշիւն օլտուղուն.
տան թապիի եէնի կէլէն պիր աղ ա-
ճամը օլուպ, ապօնէլէրիմիզաէն հէր
քիմին զաղէթաթը պրագրլմամը իսէ
մաթպաամըղա պիտիրմէլէրինի բէճա
իտէրիզ:

Անցեալ ուրբաթ, (մայիս 20) ե-
րեսփոխանական ժողովոյ 88-89ր բաց-
մա: առաջին նիստը տեղի ունեցաւ
Մայր եկեղեցւոյ մէջ սոժամեայ նա-
խագահութեամբ Դեր. Հմայեակ ե-
պիսկոպոսի: Ամեն Ս. Պատրիարք Հայրն
բացակայ ըլլալով, Դեր. Փոխանորդ
Հայրն ի դիմաց Ս. Պատրիարք Հօր ար-
տասանեց բացման ճառը:

Յայտնի է թէ ամեն նստի յաճա-
խող երեսփոխանաց թիւը 25է անդին
չանցնիր, թիւ մը որ բնաւ չպատաս-
խաներ Ազգ. Սահմանադրութեան տա-
ռին, ոգւոյն եւ սկզբան, վասն զի ե-
րեսփոխանաց թիւոյն մէկ չորրորդ մասն
իսկ չհամարուիր այն: Սակայն ցաւ է

ըսել որ քանի տարիներէ ի վեր այս
25 երեսփոխաններն են որ 12-13 ձայ-
նի կամ քուէի առաւելութեամբ հեշ-
տիւ կորոշեն եւ լուծել կը կարծեն ազ-
գային ամենէ փափուկ եւ ամենի կրնճ-
ուտ խնդիրներն, խնդիրներ որք թե-
րեւս նոյն իսկ 110 երեսփոխանաց մը
տատանջութեան առարկայն ըլլար:

Կարծենք աւելորդ է, առտ մի առ
մի յառաջ բերել այն դիւստոր պատ-
ճառներն որք երեսփոխանաց մեծա-
գոյն մասին հրաժարման տեղի տուած
են եւ կուտան եւ որք հաղար անգամէ
աւելի կրկնուած են լրագրաց մէջ:

Նախորդ նստաշրջանի դիւստորէտ
ատենապետն անկարեւոր համարեց նը-
կատողութեան առնուլ այս կարեւոր
կէտը, եւ նիստերու յետաձգմամբ թող
թէ շատ մը անմիջական խնդիրներ ե-
րեսի վրայ միացին այլ նաեւ ձախորդ
քաղաքականութեան արդիւնք՝ բազ-
մաթիւ խորշումներ երեւան ելան, որք
թիթուեցուցին ազգային կեանքը:

89ի նստաշրջանի Դիւստի փոփո-
խութիւնն եւ 83ի երերուն ժամանակ-
ներու ատենապետ Թիրեաքեան էֆ.ի
վերջնորութիւնն մեծ յոյսեր կուտայ
մեզ ազգային դործոց ուղղութեան, եւ
երեսփոխանաց թիւոյն ամբողջացման,
որով ազգային դործերն աւելի կանո-

նաւոր *եւ աւելի ուղիղ ընթացք մը
կ'ստանան:

Դոհութեամբ կիմանամք թէ երէկ
Բարձր Մեծ-Եպարքոսն Բ. Դուռն հը-
րաւիրելով Գաղ. Ժողովոյ տտեհապետ
Վսեմ. Մաքսուտ Սիմօն պէյն, Կար-
տաւորեր է զինքը որ ընդունի շարու-
նակել իւր պաշտօնը. Վսեմ. Սիմօն
պէյ սոյն բարձր յանձնարարութեան
վրայ ետ առած է իւր հրաժարական:

Գաղատիայէն Պատրիարքարան հա-
սած հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ
տեղւոյն Առաջնորդ Կարապետ վար-
դապետ Բագրատունի վախճանել է:

Բեկրութեամբ կիմանամք թէ Կը-
րօնական Ժողովն «Եկեղեցասիրաց»
անուամբ ընկերութիւն մը հիմնել է,
որոյ նպատակը պիտի լինի օգնել կա-
րօտ եկեղեցականաց եւ անոնց այրի-
ացեալ երեցուհեաց, ինչպէս նաեւ
ազգային վարժապետաց եւ գրագի-
տաց, որք քաջալերութեան արժանի
կը նկատուին:

Իցիւ թէ այս օգտակար ընկե-
րութիւնն իւր նախորդաց պէս ամու-
թեան եւ դադարման չդատապարա-
ուէր, եւ իւր նպատակին իրագործ-
մամբ արժանի հանդիսանար ժողովը-
դային քաջալերութեան:

ԳԻՆԻ ԵՒ ԳԻՆՈՎՈՒԹԻՒՆ

Մեր ազգին մէջ շատերու մօտ գիտնողութեան համար ջերմ միտում մը կը դիտուի վերջին տարիներս . թող թէ նոյն կը յայտնուի նաեւ ուրիշ ազգաց մէջ՝ թերեւս ալ աւելի , այլ մեր ազգն՝ մեր աչքն լինելով , աւելի կ'արժէ մերայնոց թերութեանց վրայ խօսիլ՝ թէեւ լինին շիւղեր , քան թէ այլոց մոլութեանց վրայ ճառել՝ թէեւ լինին գերաններ :

Ապաքէն մեր ազգին համար գովելի ծառայութիւն մը մատուցած պիտի ըլլային այն Հայ բժիշկներ , եթէ մերթ ընդ մերթ հաճէին դրիչ ի ձեռին գրական ասպարէզ իջնել եւ գիտական տեսութեամբ խօսիլ այլ եւ այլ մոլութեանց չարաչար հետեւանաց վրայ , և մանաւանդ գինւոյ և գինութեան և ընդհանուր ոգելից ըմպելեաց դառնաղետ արդեանց վրայ :

Նաեւ մեր եկեղեցական քարոզիչք ի բաց դնելով շատ մը վերացական վարդապետութիւններ՝ փութային լուսաբանել առ ժողովուրդն՝ կրից և մոլութեանց ահաւելի փնտնելուն վրայ :

Անխտելի է սակայն թէ վերջերս եկեղեցական դասէն մէկ երկու անձինք՝ Ժողով , իսկ բժշկական խմբէն Տոքթ. Ճէլալեան և Տոքթ. Ռ . . . էֆենտիներն մասամբ իւր քննող օգուտ նպատակին ծառայելու փոխ մը կ'արտայայտեն . երանի՝ թէ ուրիշներն ալ նոցա մարդասիրական գովելի օրինակին հետեւէին , քանի որ եկեղեցեաց մէջ կը գտնուին քաջախօս քարոզիչներ և հարկւրներով կը համբուրն այսօր մեր մէջ քաջահմուտ բժիշկներ :

Ահա մեք այսօր՝ թէեւ գիտական խնդրոց մէջ տկարութեամբ զգածուած , կը սիրեմք սակայն իբր խրատտու մը ներկայ յօգուածս ուղղել մեր ազգին այն անհասներուն , որք տգիտաբար կամ անզգայաբար միշտ կը դիմեն կամաւոր մարտիրոսներ լինելու գինւոյ և գինովութեան չաստուածոյն :

Ամեն մարդ գիտէ թէ գինի խըմորեալ ըմպելի մ'է , որ խաղողին մէջ գտնուող չաքարային հիւթին օգայիր ազդեցութեամբ խմորութեան կ'ստացուի : Միջին հաշուով 100 մաս գինւոյն 88 մասը ջուր , 10 մասը ալքոհոլ և 2 մասը ալ և այլ նիւթեր են :

Ուստի երբ մեր առողջութիւնը տկարութեան մը ենթարկուի , օրինաւորապէս գործածելով կրնանք գինիէն օգտուիլ . այլ սակայն սերիշ ամեն պարագայից մէջ զգուշաւոր լինելու ենք , կամ բժշկի մը խորհրդով մօտենալու ենք այդ « Գիտութեան բարոյ և չարի » ծառոյն , ապա թէ ոչ՝ մեր անդին կենաց դրախտէն կը զրկուինք՝ առողջապահութեան պայմանաց դէմ մեղանշելով :

Արդարեւ կենաց դրախտ մ'է առողջութիւն , այլ աւաղ , շատ քիչեր միայն կը գտնուին նորա կենսառիթմութեանը վայելելու արժանի . զի ահա ոմանք՝ գինւոյ չարաչար գործածութեան անձնատուր եղած , այլք օղւոյ կամ « ռօմի » սիրահարած , և քիչերն ալ՝ թերեւս իբր նորաձեւութիւն « ապսէնթ » ճին , քերշ , ուխքի » ևն . ահա նոնանքով դժոխային ըմպելեաց աշակերտի սկսած՝ ողբալի թեթեւամտութեամբ զուարճանալ կաշխատին . այլ չեն զգար այդ անմիտներն թէ այդպիսի արուեստական զուարճութիւն իրենց թէ բնական , թէ բարոյական և թէ նիւթական զօրութիւնները կը ջլատէ , և օր քան զօր տկարացնելով՝ յառաջիկային տրտմութեան վշտեր կը պատրաստէ , և վերջապէս ուշ կամ աւագան ոճրագործութեան , յիմարութեան , և մերթ եւս անձնապանուութեան կը տանի զիրենք :

Գնացէ՛ք , հարցուցէ՛ք մութ քանտից խորշերուն մէջ չղթայական պանակող թշուառներուն՝ թէ ինչո՞ւ մարերն հոն . ձեր հակիրճ քննութիւնը պիտի արդարացնէ հշտարտութիւնը , զի պիտի խմանայք թէ այդ ոճրագործաց 100ին 90ը գինւոյ կամ օղւոյ և կամ ուրիշ ոգելից ըմպելեաց՝ իրենց ուղեղին և ջղերուն վրայ ազդած բորբոքմամբ դիմնը են ոճրագործութեան , որով և դրական օրինաց խըստութեամբ դատապարտուելու են 3-5-10-15 երկար տարիներ . և մերթ եւս յմահ բանտարկեալ մնալու : Ահ , միթէ սոսկալի չէ՞ այս կեանք , սխալեցայ տանջանք :

Գնացէ՛ք անգամ մ'ալ յիմարանոցները լեցնող խեղճ արարածները աչքէ անցուցէ՛ք . ափսոս , ասոնց ալ գլուխ թէ կէսը ոգելից ըմպելեաց զոհերն են կամ անձնական և կամ ժառանգ

դական մոլութեամբ . զի չարիքը միայն այդ գինովութեան էլ նահատակաց վրայ չսահմանափակուիր , կը քայլէ նա , կը հասնի մինչեւ իրենց զաւակաց և թոռանց երակները , կը ծնին ինչեր , — գձուձ , տկար և եղծեալ էակներ , կըլլան ոճրագործ կամ յիմար . ապա ի՞նչ , — կերթան մին ի Զընդան և միւսն յիմարներու գեհեան : Ահ , միթէ զարհուրելի չէ՞ այս բնական , սխալեցայ՝ կենդանեաց դամբարան :

2906

ԵՐԿՈՒ ԱՆԳԱՄ ՄԵՌԵԱԼԸ

(Նիւրդ Բէ-էն)

— Ետ քաշուէ՛ , ետ , պոռաց նա տատմունքը կրճտելով : Ապա եւ մէկ ձեռքով տարաբաղդ կինը բռնելով , միւսով ալ յետս կը մղէր զՏուկլաս :

Այդ կինը , ինձմէ գողցեր ես . . . նէ , իմա էլէնն է այդ , իմ կեանքս , իմ ամուսինս է :

Այսպէս խօսելով , Տուկլաս կը փորձէր բժիշկին կոկորդէն բռնել :

Օլիվիէ ընդ երկար դիմադրութեամբ հակառակելու չափ ինքզինքը բաւական զօրաւոր չղգալով , Տօլօրիտան դարաւանդին միւս ծայրը քաշեց տարաւ , ոտքը զարնելուն պէս խորտակեց վանդակափեղկը , և Պարապի հանդարտ ջուրերը ցոյց տալով , ծանր և վճռատու ձայնիւ ըսաւ իւր ախոյեանին . « Եթէ քաշ մ'ալ առնուս , խօսք մ'ալ ըսես , այս կինը գետը կը նետեմ » :

Տուկլաս՝ պարտասեալ , թէեւ ուղեց դիմադրել , այլ անկարող եղաւ և տատանելով շրջեցաւ ինկաւ սալարկեալ տանեաց վրայ :

Օլիվիէ դրկեց զՏօլօրիտայն . թեւերուն մէջ առաւ և իւր որսով բռնաւորեալ գայլի մը արագութեամբ անբեկոյթ եղաւ :

Ե

Մթնոլորտային փոփոխականութիւնք յանկարծային են , ի Հարաւ , և ոչ մի վերջալոյս չազդարարներ օրուան փախուստը , դիշերը կը հասնի մէկէն ի մէկ :

Օլիվիէ իւր սենեակը քաշուելով , թաղձալից և տրտում մեծ վրդովմամբ կը ճեմէր , անցեալը , ներկայն և ապա-

գայն, ամբողջ կենքը կը պարզուէր իւր առջև սգապատկեր, Տուկլասի վրայ տարած վայրկենական յաղթութիւնը իւր դիմագծոյն փոփոխութիւն մը չէին տուած բնաւ. հոգին լի էր այնչափ նախանձով որքան սիրտը զղմամբ:

— Այդ մարդուն միակ ակնարկը իմ ամբողջ երանութիւնս կործանել կը թուի, կ'ըսէր ինքնիւրեն խուլ ցասմամբ:

Տօլորիտա բարձերու վրայ ընկեր էր լանջքը արագափոյթ կը բարձրանար, յիշողութիւնը տակաւ կը դարձնուր կերակայէր թէ գառսի մը մէջէն դուրս կելլէր:

Օլիվիէ նմա մօտեցաւ:

— Ո՛հ ևս զքե՛զ, ոչ ևս զքե՛զ ըսաւ յուզուած և արտմագին: Զիս իմ ամուսնոյս վերադարձո՛ւր... դու զիս Տօլորիտա կ'անուանես, որ զիս կը վշտացնէ, և այս ալ առանց պատճառի չէ... իսկ ինքը, էլէն կը կոչէ զիս, անուն մը, զոր առաջին անգամ փոփսաց զայն մօրս ականջներուն:

— Այդ ինձմէ ուղածդ անկարելի է, ... ես ոչ կրնամ և ոչ կը կամիմ թողուլ զքեզ:

— Ի՞նչպէս... դու որ զիս նորա սէրէն կորցցիր չեմ գիտեր որպիսի կախարդային զօրութեամբ... չե՞ս կրնար զիս օրինաւոր էրկանս վերադարձնել... Մտիկ ըրէ... կ'անիծանեմ զքեզ:

Բիշկը գլուխը խոնարհեցնելով և բռնէր սեղմելով, այլ ևս չի բռնեց ինքզինքը, թողուց իւր մատաղատի կինը որ լայ առանձինն, և ելաւ դաւաւանդը:

Ուստի էր:

Սալարկին վրայ արեան կոյտ մը կը նշմարուէր, յանկարծ ոտքը սահեցաւ: Միւսնոյն ըրպէին, բան մը լսեց, փոքիկ ծրար մը, որ իրմէ քիչ մ'անդին ինկաւ:

Լուցկի մը վառեց, փնտռեց և գտաւ նամակ մը որ փոքրիկ բարի մը վրայ ոլորուած էր:

Խանդարեալ դիմագծութեամբ, աչքերն ի մոլար, կարգաց հետեւալ տողերը, գրեթէ անընթեռնելի գրով մը գրուած,

«Պարոն,

«Զեր կենցաղոյն գաղտնիքը սոս-

կալի են, ձեր ոճիրն անլուր: Բայց սակայն, պատրաստ եմ ներել ձեզ, Աստուած գիտէ զայն, թերեւս դուք կատարելապէս մեղապարտ չըլլաք: Լըսեցէք իմ պատմութեան, ես ոչ առեւանդիչ մ'եմ և ոչ խենթ, ես բնաւ երբէք մերձաւորիս կինը յափշտակել մտաբերած չունիմ: Քսան տարեկան հասակիս մէջ ամուսնացայ ընդ օրիորդ էլէն Տըտլէյի, հրաշալի գեղեցիկ, գիծը գծին ճիշդ նմանութեամբ այն կնոջ զոր ձեր ամուսինը կը կոչէք: Սէյլանի կլիմայն, ուր հայրը այդ կղզւոյն կառավարիչն էր, աննպաստ լինելով, խոհեմութիւն համարեցայ քրոջ մը և փորձեալ սպասաւորի մը պահպանութեան ներքեւ Անգլիա խրկել զինքն: Մեծափարթամ դատաւարութիւն մը որոյ ելքը կասկածելի էր, կ'ստիպէր զիս թողուլ զնէ միայնակ մեկնիլ, այսու ամենայնիւ ամիս մը ետք Լօնտօն հասայ բայց միմիայն նորա գերեզմանը գտայ, յայնմ հետէ կը թափառիմ ամեն երկիրներ, և դիպուածը, կամ դուցէ նախախնամութիւնը, հոս առաջնորդեց զիս: Աստ, չըջագայութեանս միոյն միջոցին, տեսայ այդ ձեր ունեցած կինը, նախ կարծեցի թէ կ'երազեմ. ուստի ինքզինքս ապուշի տեղ դրի, բայց ամեն օր ա՛յն՝ այսինքն ամուսնիս վերստին գտած լինելուս հաւատքը՝ մօքլիս մէջն խորապէս ևս քան զիս կարմատանար, ուստի ինչ որ ալ լինի, կ'ամեցայ մօտէն տեսնել զայդ կին և խօսիլ հետը: Մնացեալը ծանօթ է ձեզ, գիտէք թէ այլ ևս նորա նոյնութեան վրայ բնաւ տարակոյս չունիմ: Նա ճիշտ ու ճիշտ իմ էլէնս է զոր յափշտակել էք դուք, Աւաստի կենացս խոստովանութիւնը կը յանձնեմ ձեզ, երանի թէ դուք ևս ինձ նման ուղղամիտ և համարձակ լինէիք: Էլէն երևութաւ կան մահու նշանի մը ներքեւ թաղուած ըլլալու էր արդեօք: Զեր արուեստը վերստին նմա կեանք պարզեաւ է միթէ: Կամ թէ դիակ մ'է սա, և դուք կախարդական գիտութեանց մէջ ճարտարադոյն, որպէս կ'ենթադրեն, զայն վերակենդանացուցեր էք: Խօսեցէք, ծնրադրեալ կը պաղատիմ ձեզ յանուն այն ամենեցուն որք նուիրական կը համարուին ձեզ:

Բերթի Տօլոր

«Յ. Գ. Ասկէ մինչև տասը վայր-

կեան ձեր պատասխանին կսպասեմ այն փոքրիկ տան մէջ որ ձեր ձիերուն ջուր խմած ջրամբարին մերձն է: Բ. Տ. »

— Ո՛ր առաքինութիւն, կուզե՞ս ուրեմն հետս հաշտուիլ, որ այս մարդը իմ ոճրիս արդարացումը կընծայէ ինձ: Եթէ ապահով լինէի թէ զիս կ'օրհնէ երբ Տօլորիտայի ձեռքը իւր ձեռաց մէջ գետեղէի, հեծեց Օլիվիէ, և դառն արտասուք սահեցան այտերէն վար:

Մութը կոխելուն պէս օդը արտասովոր կերպիւ զովանալով կանձրեւէր, Օլիվիէ, պատշգամին վանդակապատին վրայ յենլով, իւր ստորոտը պարզուած պարտէզն ու ցանկապատը կը տեսնէր մօայլ տխրութեամբ, և ոյն ծառուղիներուն մէջ զոր մերթ ընդ մերթ լուսնոյ աղօտ և պալլուն շող մը կը լուսաւորէր՝ վայելած խնդութեան եւ երջանկութեան հրաժեշտ կուտար դադանապէս:

Ամարատան մէջ վերստին մտածատեն, Օլիվիէ ոտքը փափուկ և մետաքսահիւս առարկայի մը վրայ կոխեց. ցերեկ ատեն Տօլորիտայի կրած կարճ վերարկուն էր: Առաւ զայն գետնէն, կ'պցուց շրթունքներուն, յետոյ մէկէն ի մէկ երեսը տարօրինակ վայրագութեան արտայայտութիւն մը առաւ, ուստի ամբողջ բարձրութեամբ շիտկուելով պնձեայ արձանի նման անշարժ կեցաւ: Զարհուրելի պատերազմ մը տեղի կ'ունենար իւր հոգւոյն մէջ, կուրգամուզ աղաղակ մը թողուց, բռնեց վերարկուն բղբկտեց, ապա ըմբշի մը կատաղութեամբ և յուսահատութեամբ՝ որ մեռնելէ առաջ զարնելու համար կը վերականգնի, վերստին ամաւրանցէն ներս մտաւ:

Նրբագաւիթը լուսաւորող կանթեղին ներքեւ այնինչ հասաւ, զրպանէն փոքրիկ սրուակ մը հանեց, և նորա պարունակութեան գոյնը քննեց շիջեալին և լուսոյն միջև բռնելով, դուրս ելաւ սատանայական ծիծաղով մը ըսելով, «Ի՛նչ, ուրեմն գիշեր ցերեկ աշխատիս, գիտութեան վերջին սանդղոյ ոտքը հասնելս... ինչո՞ւ համար են եղեր... Թոյնով վերջ տալու համար է միթէ՛:

Երբոր մերձեցաւ այն տուն յորում կսպասէր Տուկլաս, սեւատեսիլ տուն մը զոր քիչ օրէ ի վեր միայն լօտը վարձեր էր. թուեցաւ իրեն թէ գեհնք կեռային ծոցին մէջ:

Բայց տան դուռը բացուեցաւ տա-
կաւին Օրիվիէ չը զարկած , և Բերսի
Տուկլաս , ինքիրմէ ելած , նետուեցաւ
իւր բազկաց մէջ , « Առէք բոլոր ունե-
ցածներս , բաւ , բայց էլէնս ինձ վե-
րադարձուցէք , թողէք ինձ որ վերջին
պահ մ'ալ խօսիմ հետը :

Չայնը հեծկտանքի մէջ կորնչեցաւ :

— Պիտի տեսնէք զինքը , պատաս-
խանեց բժիշկը սառնագին ձայնիւ :
Ետեւէս եկէք :

Օրիվիէ զօտարականը իւր աշխա-
տանոցը առաջնորդեց , կանգեղ մը
վառուած էր սեղանին վրայ որուն յեղ-
յեղուկ և կապտագոյն լուսոյն մէջ այս
երկու մարդոց երեսները երկիւղ կու-
տային մարդու :

Անդամադննինը հակիրճ կերպիւ
պատմեց Տուկլասի թէ Տօլօթիտա որ-
պիսի եղանակաւ առերևոյթ մեռե-
լութենէ վերադարձեալ խուն ինչ
ժամանակ յետոյ երբ մեռելաթաղք իւր
տունը յանձնեցին զնա , և ինչ պատ-
ճառաւ նորա հետ փախած էր ի Կուն-
դա :

(Շարունակէ)

ԷՆԵՐՍԻՆ ԿԵՕՆԻԻԼ ԷՆԵՐՍԻՆ

300,000 ֆրանքտան 400է էնէրսին :

Անցեալ շաբաթ օր (յունիս 1 Ը Ե.)
Արքունի փողերանոցին մէջ Բուսէլի
երկաթուղեաց արժէթի շուկայ 110րդ ան-
գամու վիճակահանութեան մի քանի
բարեկամաց հետ սկանառես ըլլալու
բաղդն ունեցանք :

Ընդարձակ յարկին մէջ դուռած
կարգ կարգ նստարաններուն վրայ ձեռ-
ւընին բաղդատուներ ընձած ամեն
կարգի մարդիկ անհամբեր կ'սպասէին
վիճակահանութեան տեղի ունենալուն ,
ոմանք մատիտ կը տաշէին , ոմանք թղթի
կտորով կը խաղային , ոմանք ակնոցնին
կը սրբէին . այլք գրավարժ մէկը քո-
վերնին առնուլ կուղէին որպէս զի թի-
ւերը գրել տան : ամենքն առաջին թը-
ւոյն իրենց զարնելուն բոլորովին վըս-
տահ՝ ուրախ զուարթ էին :

Որոշեալ ժամուն պաշտօնեայք դա-
րանէ մը դուրս հանեցին վիճակահա-
նութեան թիւերը պարունակող կառքը .
խորին չառութիւն մը տիրեց սրահին

մէջ . կրնանք ըսել թէ քանի մը վայր-
կեան սրտի տրովումէն զատ ուրիշ բան
մը չարժաման մէջ չէր . երբ պաշտօնեայք
տուփը կը բանային , թապաքեար կօղ-
մող ախպարը չկրնարով համբերել իւր
ընկերին ըսաւ ,

— Թաթոս պէկ , իշթէ էֆէնտըմ ,
հայաթումիմաթին ծայրն ինք հասած .
եա ամիրայութեան ճամբան տի բըռ-
նինք՝ վէ եախօտ խըռ պէկիրին եու-
լարը տի չի ձգինք :

— Շիտտակ է . Ասլաթապետակա-
նութինը անանկ մի կըսէ ուր՝ հէր հալ-
տէ պիրինճի մումէրօն մենք տի վաս-
տըկինք . իրեք զրուշ տըվանք պիլէթ
մին առանք . էկէր պիրինճին վաստը-
կինք իսէ՝ էրէյի թիճարէթ մի տըլլայ :

— Հէլպէթտէ , Յնոցը տալով հա-
զարներով վաստըկելու է քի՝ թիճա-
րէթ ըսիմ :

— Իշթէ սա կլտրիկ մընչուկին ձեռ-
վին մէջն ինք . էկէր մեր մումէրօն քա-
շելու իշկիւղարութիւնը անէ նը՝ քսան
բարայի աքիտէ չէքէրի տառնիմ իրեն :

— Ես ալ հարուր տիրէմ քերազ
տառնիմ :

— Բու մումէրօք քանի՞ է :

— Պիր միլեօն վեց հարիւր եռսունը
մէկ հազար եիւղ գըրգ պէշ :

— Մինպահաթ տի վաստըկիս :

— Բու մումէրօք քանի՞ է :

— 201 պին 461 :

— Ասորվան բիյացայով էրէյիճէ
մէպլաղմի է :

— Պէլի .

— Իշթէ պաշլայեցին , էօնկճիւք
բուրդը հանէ ուր լալըխու իմանաս :
Ասոնք քով նստող յոյն մը :

— Է՛ , ախպար . արթիք լաղիրտի
եաբմայածաք . սիմտի պառլայածաք
ցէքէճէք :

— Նէյի չէքէճէքսիւն հէրիֆ . հէ-
լէ ուրօր չալըմին հայեցէք . քնթին
բերնին հինգ ախպար մի փակցնեմ նը
ինքզինքը դրանը մէջ տի գտնայ :

— Վռէ սուս օլածաքսինիզ . Օ նա
սասբարի տիափօղ . պռէ տէն պօրօ
նագուօ թա նումէրա :

— Տէն պուռնուն ի՞նչ ըսել է աղա :

— Իշ տըլլայ , իշթէ քնթիւք քֆրեց ,
էֆէնտըմ :

— Վայ . իրա՛ւ կըսես . է՛հ , հօ-
շունտու սինեօր , տիշարը չըխարսագ՝
կէօրիւշիւրիւզ :

— Վռէ թի՞ լէս էսի , սօբա սէլէ-
ղօ :

— Պագկալըմ , սօբա իլա պաստօն
սօնրա պէլլի օլաճաք :

— Վաղ անցիր աղա , կաթնավերին
հետ պէլլայի չիհանդպինք . իշթէ պաշ-
լայեց կարդալ :

— « Բանից իմօց վունկն դիր տէր և
ի միտ առ զաղաղակ իմ » .

— Ամմէն . յիշեսջիր և դմեզ :

Պաշտօնեայն . (Էւրոպայ) 1,394,403

— Զարկա՛ւ աղա :

— Նէ՞ մինասիպէթ . 300 մումէրօ
պակաս է մերինէն :

— 1,631,146 :

— Էկաւ , էկաւ , աղա , մօմէրօ մի
պակաս է մինպահաթ իքինճիին տէլ-
լայ :

— 103,51 :

— Այ առ ի՞նչ է . կը պակսի կոր
նը :

— Պէյիս չիկայ , 550 մօմէրօ տա-
հս տի քաշէ , հէլպէթտէ տեղլայ :

— Ա՛խ սա մընչուկին մայները ու-
տիմ . էկէր մօմէրօս կննայ իսէ՝ չիտտակ
պիթ-բազարի տիրէքլէր արասիէն խաթ
մը լաթ տի առնիմ :

— Մեր Գէորդ ախպօր խանութէն
կառնենք , հէմ բարով կու ծախի հէմ
աժան :

Այս միջոցին մարդ մը յանկարծ դի-
ւահարի պէս սրահէն դուրս նետուե-
ցաւ , « Վուրտու՛ւ , վուրտու՛ւ , ձայնը
լսուեցաւ ժողովրդեան մէջ :

— Թաթոս պէկ , վուրտու ըսիննը
որո՞ւ հըմար էր :

— Էֆէնտըմ , մօմէրօն զարկեր է տը
մարդը ճումպուշէն իշթէ առաւ քա-
լեց :

— Աճապա ի՞շ զարկաւ , պիրինճին
է կըսես :

— Նէ մինասիպէթ , պիրինճին ծա-
ռայականիս է :

— Օրթախ էինք ա , գէօրէ քու մօ-
մէրօք էրէյիճէ քիլլիէթլի է :

— Ախպար , հըմայիկա թող զարնի
տը՝ տաք տիւնի մի բարա կու հանիմ :

— Անոր ալ թէչէքքիւր կանեմ .

— 201,460 .

— Իշ ըսաւ , 201,460 մի՛ ըսաւ :

— Մտիկ անենք :

— 201,400 . . .

— Վօտքըդ պագնեմ էֆէնտըմ ,
ալթմըշ պիր ըսէ :

— ... տեօրթ իւզ ալթմը՛շ, 25 պին ֆրանք) .

— Հէ՛յ վախ, ալթմըշին վրայ կընտեցաւ, մօմէրօ մի պակաս ըսաւ է. ֆէնտըմ, ճիտը տակը մունա ծախողին ուր աս մոմէրօն չի տուաւ :

— Թէքմիլ պիրինճի մօմէրօները լըմընցաւ :

— Ի՜շ տանինք, 400ին ալ խանահաթ կանինք. պա բիեայա՛ք քսան լիւրա կ'անէ :

Վերջապէս չերկնցնենք, այս երկու երազող ախպարք ալ այլոց նման ձեռնունայն ետ դառնալ ստիպուեցան, ցաւելով ու տխրելով իրենց անբաղդութեանը վրայ :

Կայծառ

Պ Ե Ն Տ Ե

Նասըլ քի չօճուղար մէյտան մահալէրտէ եախօտ էյլէնճէ եէրլէրինտէ «պէնտէ» օեռնու օյնարլար, էօյլէտէ պու բազար իրթէսի կիւնիւ Գեաղղտհանէտէ գալապալըդը պիր ֆաժիւեա տամա գալալիէր «պէնտէ» օյուռու օյնամագտա իտիլէր :

— Տիւրիւկ պէնտէ :

— Վա՛յ խըրանէթ օմուղումու աճըթտըն :

— Դա՛շ Մառի, վէնսան եէթիլիւ եօր :

— Գա պէնտէ տէյիլ խըրանէթ նէ՛ վուրուեօրսուն :

— Սիւր կիթսին, սէնտէ կըրօնա վուր :

— Ու՛ֆ, խըրանէթճէ վուրմա պէ՛, բօթինիմ սըգայօր, գօշամաեօրում :

— Պէնտէ՛ . . . :

— Եէրէ կէչէսին սէնտէ, թիւնիւյիւմին տիւյմէսինի գօբարտըն :

— Բառտօն մատմաղէլ, օեռն տուր պու, կէնէ պէն խըրանէթճէ վուրմա տըմ :

— Էթլէրիմի կէօրսէն մօսմօռ օլտու :

— Պէնտէ՛ . . . :

— Ախ Պաթիսթ կէօղիւմիւ չըգաւաճաղըտըն, օյնաեաճագսան ատամճըլաեըն օյնաեալըմ :

— Տէմինքի եռմրուղուն աճըսը տահա կէչմէտի :

Պու արա օրալարտա պուլունան պալըգճընըն պիրի օլթասընը զայպ

էթմիշ, պիղիմ օլթայը քիմ ալտը տէյի պաղըրմագտա իքէն, մատմաղէլ Լուցիք միւսիւ ֆօլուն ումուղունա եիւքիւ պիր եռմրուղէ էնտիրիպ, պէնտէ՛ պաղըրըր :

— Հայ Ալլահ բաղը օյսուն, պէնտէ իքի սահաթ տըր օլթա արարըմ :

— Պէնտէ՛ . . . :

— Սէնտէ իսէ վէրսէնէ :

— Մառի պէնտէ :

— Քա խըյանէթճէ խայինճէ վուրմա :

Պէ ճանըմ շու օլթամը վէրին կիտէյիմ :

— Պէնտէ պէնտէ՛ . . . :

— Հէ՛յ Աստուածըմ տուն ողորմիս պու նէ՛ պէլաեա կիրտիք :

— Ալ վէնսան տէմինքինին աճըսընը, պէնտէ՛ . . . :

— Վայ մարիկ, գօլում կիթտի :

— Ճանըմ քիմտէյիսէ վէրսին շու օլթամը շիմտի խու չըգարաճաղըմ հա :

— Նէ՛ իստէրսին պէ :

— Օլթամը իստէյօրում, իշթէ արգատալարընը պէնիյիլէ էյլէնիյօրլար . օլթայը սօրարսամ պէնտէ տէյիպ վէրմէղլէր :

— Եօգ գարտաշ պիղ ըսընալըմ տէյի պէնտէ օյնաեօրուղ :

— Հայ Ալլահ լալըղընըղը վէրսին պէնտէ սէվինտիմ քի օլթամ պուլունտու տէյի, օլըսա օյուն ըմըշ :

Վ Ե Լ Ի Է Ֆ Ե Ն Տ Ի

Պու սէնէ եաղմուրլար կէրէք մահասուլլարա վէ կէրէք մէյվէրէ մաղաւթթը թօգունաճաք սիւրէթտէ տէվամ էտէեօր, շէյլէ քի հէր քէս եաղըղա չըգսըն մը չըգմասընմը տիյէ շաշա գալմըշ : Լաքին արատա պիր կիւզէլ էյեամլար տահի էքսիկ օլմատըղընտան գըրտա թաամ կիպի էնկէնճէլէր հէր հալտէ էքսիկ տէկիլ տիրլէր . կէչէն կիւն Թօր գալուտան վէլի էֆէնտիէ բարթիթի օլարագ պիր իքի ֆամիլեատան իպարէ պիր ճէմիէթ թէճէմիւ իտուպ եօլա ըէվան օլուրլար :

— Սօֆիկ հանըմ չօճուլին մանթօն առիւր :

— Հապա, Հաճի հանըմին շալը փաթտեր եմ :

— Աշկըդ խաղա Ուսկուհի կէնէ կէլինճիկ չիլէի տեսար :

— Բա ամա նախըլի պէս սա նայէ, ը՛հ, քէօր Մաննիկ, դա ասոնք ինտոր չը տեսար տէ անցար :

— Աս տեղ բըթըրալի պէս լեցունէ երկու հատ չիլէիլիդ չէի մնացեր :

— Հա ընտը նայիմ օրհասակ եղաւ տահա մենք ճանբան էնք, ծօ կարապետ մարդ էլիւր տէ ժողվէ :

— Տօրպակէն խափումային եաղըլը վաղէ կոր, պու նէ սէօյլէր :

— Վույ վայ մեղքիս ծօ ատ ինտոր քէօրի պէս չը տեսար տէ թափեցիր . երկու աշկը պտղի պիլէքիմ :

— Գա շիմտի հէվսինի եէրէ վուրուր տէօքէրիմ, սապահայլըն կիւնահա սօգմա՛ հէր քէչի :

— Էյ հիմա լախըրտը էր ըրինք, կէնճը տող կելլայ . Սըմիկ եալըում, դուք էրկնցէք հիմա մենք ալ կու գանք :

— Ես էփրոսին հետ ըատիքեա պիտի ժողվեմ :

— Ժողվէ եալըում ժողվէ, քա ախճիկ ասդին էկու հիմա կովը վրադ պիտի էլլայ :

— Ծօ չօպան, գուղում չօպան պիր աղ էօթէտէն կէօթիւր :

— Էփրակ ասդին էկու . վույ աս Պէլի էֆէնտիի ճամբան ալ կերթաս կերթաս չը հատնիր :

— Գա ախճիկներ սա «Տօթօր նամըր» նիլին ալտըն էլինէն չկանչէք, ինչ նոր հարսերու պէս մունճ էք կեցեր :

— Ագապին թող պաշլայէ, ես անոր լախըրտընը չիտեմ :

— Ինչու, Ուրամայիւր կրեց տուաւ նէ աս չէ՛ր :

— Չէ անիկայ այրըլըն կաղէլի էր :

— Այրըլըն ալ ինչ էր քա Սիմա հանըմ ախճիկութեան էր՝ ասանկիմալիսի մէջ օր մը օրով թօփով Գէհատ հանէ կացինք կերակուրներով, ան լեռները կայ եա լեցուն գարապաշներ, հօտէն չէր կեցուեր . ան ինչ աննրման տեղ էր :

— Գա տուտու տեղս կընեմ կոր :

— Ճաթէ հէմէն . գուղում Ագապի չօճուլը տեղս կընեմ կոր կըսէ :

— Առդագ սըլմէ ծօ իշտէ էկանք, Լիպիս հանըմ ջուրին կիլիսն սօն էլվիտա մէյմէկ հատ խմենք տէ Թօբխա :

բու էրթանք նէ պարէ հիշ օր չէ նէ ճուր մը օլսուն խմած կըլլանք :

— Գա հաւան ինչ եմ կըսէ կոր :

— Բան մը չիկայ Հոռոմի հանքմ, զիւմպիւ հաւասի է :

— Մօ Ասատուր քիչ մը առաջ անցիր տէ օրթայի սէթը մեզի պըրնէ :

— Էղսաբէթը տունը աման կը լըվայ :

— Էօլիւշիւն քէօրու, խալըն խաֆալը տունն ալ : Գա նեկտար ծունը թէփէիդ, թիւնիկիդ շէրիսը վերէն վար քաղուեր է :

— Հոգս, աղաս թող օխճ ըլլա :

— Գա որի՞նը կուտես կոր գօնսօ լիտը որի զարկաւ քանի զուրուշի ինջաւ, խապար ես :

— Ձաթը խատիֆէ բալթօ մը պիտի շինես խօսք տուիր :

— Եաւալը եաւալը եաղմուր տա պաշլատը, հայտէյին քալեցէք նայիմ :

— Ասալ իմին թալէհէս էր, տու. նէն նինէ հանքմին շալը պիտի առնէյի եա, մարդուն գըլօխը խելք չեն թողուր օր :

— Կիթտիքճէ անձրեք շըխըրթըմ կառնէ կոր, գա Բուբուլ կիւզէլիմ ֆիսթանդ պէրպատ պիտի ըլլայ :

— Անոր խօլայը կիտէմ. տակի միսօս ֆիստանիս վրայէն պիտի առնեմ, աչկըտ խաղա տըղայ վրաս գըլօխըս չամուռ ըրիր :

— Գա տուտու արթըխ չեմ գալէր հոգնեցայ :

— Իշտէ աս պակաս էր, աս ալ թամամցաւ, վո՛ւյ տեղ մը բահաթ չես թողուր :

— Գա նէ օլուր, սէնտէ պիր աղ գուճագլա :

— Գա աս անձրեկին ֆիստանիս քէշէրը մի՞ նայիմ չօճուխը մի կըրկէմ :

— Սըվկէ մէկը ըլլար տէ գիրկը տայինք, իշտէ Լաղ մը կուգայ կոր, ծօ պանա պաք շու չօճուղը պիր աղ կիրկըդ առ սանա 20 բարա վէրերիմ :

— Թագու նէ սէօլէրսուն հէրքէշուն իշու վար կիւշիւ վար ալամանա եա կիտէճէկուս :

— Էրկու աչկը քէօրնա Ալմանեա պիտի էրթամ կըսէ կոր :

— Անանկ ալ թըջեցանք անտնկ ալ պարէ կամաց քալեցէք :

— Գա չօճուխին օտկի ամանին թէքը սէլը կը տանի կոր, հասիր Ռուբէն տուն կըտրիճ ես :

— Սէյ կիտէր գում գալըր պուտա պէօլէ պիր կիւն տիր հոգըդ թող խունտուրային թէքն ալ էրթայ հայտէյին ասըլ պէօլէ հաւատա էյլէնմէլի, Ամպէր, պու գըղըն նըշանլըսը շանլը տըր օ՞ֆը առ նայիմ :

— Գա ո՞րի նշանածը շտմը է :

— Քեղի շամլը է չըսինք, պու գըղըն նշանլըսը շանլը տըր օ՞ֆը պաշլայէ նայինք :

— Գա աս խաղը անցած գիշեր մեր դիմացի կաղինօն կը կանչէին կոր: Եաղմուր ճիւղէրիմէ իշէտի պու իլք պահար տէյիլ ջրեհեղին իլք կիւնիւ, նէ իւսթ գալտը նէ պաշ, նէ օլուրսա օլսուն հայտէյին կէրի տէօնէլիմ տէեհէք ֆամիլեանըն աղասը թօփլատը օլուք չօճուղու վէ եաղմուրուն տիրհէմինի վայ իթմէքսիլին էվլէրինէ տէօնտիւլէր :

ԽՈՐՀՈՄ

Դիմաց վրայ գտնուած խորշումներն սիրոյ գերեզման են :

(Սարրասէն)

Խորշոմներն դիմաց վրայ հաշուել կուտան տարիները, ինչպէս ժամանակը ժամացոյցի տախտակին վրայ, ժամերը :

(Տ. Տիւպօսք)

Եթէ Արարչին մարդկային բնութիւնը կազմակերպած միջոցին իւր խորհրդոյն ներկայ գտնուէի, իրեն խորհուրդ պիտի տայի խորշոմները մարդուն գարշապարաց ներքե դնելու :

(Նինօն տը Լէնքլօս)

Եթէ բան մը կայ որ կիները աւելի կը սարսափեցնէ, այն ալ իրենց ծերանալնուն վրայ մտածելն է, անոնց մեծ մասը պիտի մխիթարուէր եթէ խորշոմներն այլուր երևէին ե ոչ թէ ճակատու վերայ :

(Բօչպըիւն)

Սիրտը խորշում չունի :

(Մամ, տը Սիվինիէ)

Գեղեցկութիւնն ու տգեղութիւնը երկուքն ալ հաւասարապէս ծերութեան խորշոմներուն տակ աներևոյթ կըլլան, միայն սա տարբերութեամբ որ մին կը կսրսուի, իսկ միւսն կը ծածկուի :

(Ժ. Փըթի-Օէն)

ՉՕՃՈՒՔԼԱՐ ՃԱՆԻՍԻ

Եվելի կիւն եաղը խանէմիդ է Նիւնտէ օթուրմուշ՝ մէսարի. ֆաթը վագըամըղը նագլի եէքիւն էթտիկիմիդ սըրատա, իւստիւ պաշը տիւղկիւն պիր զաթ իտարէխա. նէմիգտէն իշէրի կիրտի :

— Մէնաֆիի ումուճա խըտմէթ էթմէք խտէրմիսինիդ :

— Անլըմըղըն եաղըսը իդթիդասըն՝ ճա էվէթ :

— Էօլէ իսէ շու սէօլէյէճէքլէրիմի ալէմէ իլան էտին :

« Հէնիդ ալթը այլըք պուլունան պիրթանէճիք էվլատըմ, կիճէլէրի սապահա գատար աղլար ըտը. հէքիմէրէ միւրաճաթ էթտիմ հիշ պիրի չօճուղուն խաստալըղընը աղնաեամատը չօճուք կիւն կիւնէ դայըֆլանտը. պիր կիւն պիլմէմ հանկը կաղէթայը օղու. եօրըտըմ, Բարիստէն տօքթօր Նիգօսին իլան էթմիշտի քի հէր հանկը հաստա մէքթուպ իլէ հաստալըղընը քէնտիսինէ պիտիւրի իսէ թէտալիսինի մէճճանէն մէքթիւպ իլէ հաստայա պիտիւրէճէք :

« Պէն պունու օգուր օգուճաղ տէր ագապ չօճուղուն հաստալըղընը բրօֆէսէօր Նիգօլսոնաեաղտըմ, պիր հաֆ. թա սօղրա գարշըլըգ շու մէքթիւպի ալտըմ :

« Միւսիւ,

« Սիլին մախտուճունուղ Չօճուլէրի թահտա գուրուլարընա գուրպան օլուեօր. պունլարը մահվ էթմէք իչին իսէ՝ Բարիսին մէշհուր քիմեա. կիրլէրինտէն մօնսիէօ Փէպիւս Գարբէնին իճատ էթտիկի Գաբէլադ Գէ. Գէ. Եանի Կիճէ Սէֆա Լաբասընտան ալարագ չօճուղուն օտասընտա թահտա գուրուսու նշանէօի պուլու. նան արալըգլարա սիւրիւն, քեամիլէն մահվ իտէր :

տանպօլտա ասըլ տէպպօ Գիւշիւք. եան պիրատէրլէրին Գէօրիւ պաշընտա 77 նօմէրօլու վէ եինէ Պէյ օղլու Տօղրու եօլունտա 168 նօմէրօլու էճ. զախանէլէրինտէ :

Սաթըլըք քեաֆֆէի էճղախանէլէրտէ գութուսու 5 զրուշա :

Ուրբաթ օր Ղալաթիոյ դրամա-
փոխներու խանութները հրէայ տղաք-
ներ վիճակահանութեան բրօքսներ
ձեռքերնին բռնած կոկորդինն պատ-
ռելու չափ կը պօռային. «Ետքըն չէ-
քիւիօր, պու կինն ֆուգարա ետքըն
զէնկին, զէնկին օլմայա գօլայլըգ»

Կին մը որ այն միջոցին իւր ամուս-
նոյն հետ անկէ կանցներ, հարցուց.

— Դա ի՞նչ է ծախածնին .

— Շըմէնտրֆէռի բիանդօն.

— Մէկ հատ առնէինք պարէ, ի՞նչ
կըսես, պէլքի կելլայ տէ մենք ալ զէն-
կին կըլլանք:

— Իրաւ է կնիկ ամա. առաջ հինգ-
նոցը ճէպէս պիտի երթայ:

— Ես բիանդօն ելլայ նէ.

— Ան ատեն ալ քիչ մը խելք ու-
նիս նէ ան ալ կերթայ:

Նէ տիր օ ետիդին Յուսէփ աղա
— Փալամուտ թափալը
— Փալամուտ էվէլի միտէեէ տօ-
քունուր, աղըր պալըգ տըր տէյի
քիմնէ եէմէզ իտի, չիմտի ալէսէվիյէ
զէնկինի էսնաֆըտա հէփիտի տէ եէ-
յօր, նէ աճայիպ չէյ:

— Էէնտիմ Տօթէօր Բարասըզլըգ
էվրօրատան բիացայա կէլտի տէ ըՍ-
թամպօլտա նէ գատար զայիֆ միտէ-
լէր վար իսէ հէբսինի տէ գուվլէթ-
լէտինկէն չիմտի արթըգ նէ պուլու-
եօրլարա եէյօրլար վէ ասլա քիմնէյէ
տօգունմայօր:

Շու էօնիւմիւզտէն կիտէն Ֆրէնկի
կէօրտին:

— Շու սիւսլիւ բալթօլու տէյիլ մի:

— Սէնտէ էօյլէ պիր եալան սէօյ-
լէ քի պէնտէ սէնիյէ ույսուն, հէրի-
ֆի բէք այա թանըրըմ, պիրինճի ուս-
թալարտան զայէթ զէնկին պիր տօք-
թէօր տիր:

— Իչտէ պէնտէ օնուն իչին տէ-
յօրում ա՛. գարտաշ տիչիմտէն թըր-
նաղըմտան իւչ լիրա արթըրմըշ ըտըմ
քի պիր բալթօ ալայըմ. իսթէրմիսին
պիզիմ վալիտէ քէյֆինի պօզսուն. . .
մէճպուր օլտուգ պիզիմ բալթօ բա-
րասընը պու տօթթէօրա վէրմէկէ. չիմ-

տի պիզիմ կիյէճէք բալթօմուզու միւ-
սիւ տօթթէօր կիյիյօր:

— Համբիկ աղա, ամեն մարդ
գիւղ կերթան կոր, մենք երբ պիտի
երթանք:

— Խե՞նթ ես կնիկ, գացողները
ետ կը դառնան կոր, խապար չես
դուն:

— Մեղայ, ո՞ր ամսոյ մէջ ենք քի
ետ պիտի դառնան:

— Հոկտեմբեր, պապամ, հոկտեմ-
բեր, չի նայիս անձրևներուն:

— Դա վայ կլիսուս, ես Մայիս
գլտէի կոր նէ:

— Ատանկ կիտէին կոր ամա, օ-
րացոյցին հաչիւր սխալ է եղեր:

Պագսանա դուզում աղա գատը
Դատը քէօյ վաբօրու հա՞նկըսը տըր:

— Պու տուր:

— Դաչտա գալգաճաք մալիւմա-
թընըզ վա՛ր մը.

— Իւանը օն իքիտէ տիր ամա
քէօբրիւտէն ուշըլընճայա գատար եա-
րըմա վարըր:

— Եօլու չօք սիւրէ՛ր մի:

— Էյ եօք գըրք տագիգա գա-
տար եօլու սիւրէր, պիր չայրէք սէ
եանաշմասը իչիւն գօրսաք սահաթ պիր
պուչուքտա այաղըն գարաեա պասար:
Աճապա պունտան էրքէն վաբու
եօքմու բէք կէճ գալըրըմ:

— Էրքէն կիթմէք իսթէրսէն գա-
յըլա կիթմէլիսին:

Նէ հապէր Գէօրգ աղա,

— Խայըրլար էֆէնտիմ.

— Ճանըմ, շու պիզիմ 350 շրուշու
նէ՞ վագըթ հիմմէթ էտէճէքսինիլ:

— Պիր գաչ կիւնէ գատար պիր չէ
յէ պէնգէտիրիլ:

— Պիր գաչ կիւնիւն սօնու կէլմէ-
տի, արթըգ այըպ տըր.

— Հագարաթէ պաշլամաեայըմ.
պաղըրմա.

— Հագարէթ տէյիլ տօղրուսու
պու տուր, վատէսի կէլիպ կէչտի:

— Նէ՞ եաբայըմ, պանա սօրտու
տա կէչտի հէմ պանա պագ, պէնիմ
սանա պիր բարա պօրճում եօք:

— Պօրճուն եօ՞ք մու, պու սէնին
սէնէթին տէյիլ մի:

— Սէնէթ պէնիմ տիր ամա՛ բա-
րամ օլմատըգտան սօնրա վէրտիլիմ
սէնէթ գաչ բարա էտէր:

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ 28 րդ. ՏԱՐԵԴԱՐՁ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՅՈՅՑ ԵՐԹԵԻԵԿՈՒԹԵԱՆ

ԵՐԹ— Առաւօտուն իրքէճիէն

Ըստ Տաճկաց

(Գումգարու, Եէնի-)	Ժմ	Ըո
(գարու, Սամաթիա) Հնդիսլը	10	10
(Եէտիգուլէ)	11	11
» » »	11	12
» » »	12	10
» » »	1	6
» » »	2	3
» » »	2	36
» » »	3	35

ԴԱՐՁ— Երեկոյ Եէտի-Գուլէէն

Ժամը 5, 52էն մինչև 12, 18 տասնև
չորս շոգեկառք կայ Եէտի-Գուլէէն
Սիրքէճի երթալու համար. ըսել է ա-
մեն կէս ժամն անգամ մը կառախումբ
կը մեկնի Եէտի-Գուլէէն ի Սիրքէճի:

ԱԶԴ.— Վերոյիշեալ 8 կառախումբ
բերէն զատ 16 կառախումբ ևս կայ,
որք Սիրքէճիէն կը մեկնին և մինչեւ
Եէտի-Գուլէ կերթան, իսկ Հանդիսա-
վայր՝ ոչ:

ՏՕԲԹ. Ս. ՌԱՖԱՅԷԼԵԱՆ

ԲԵՐՈՒ ՇԻՇԼԻ ՓՈՂՈՑ ԹԻԻ 11

Կը գտնուի

Ամեն առաւօտ, ժամը 3էն 6, կամուր-
ջին դէմ Գիւշիւքեան եղբարց Դե-
ղարանը:

Երկուշաբթի և Ուրբաթ 7էն 10 Պէյլէր-
պէյ ի Դեղարանն Շարքիյէ. Ուր-
բաթ միայն ձրի:

Երեքշաբթի, Հինգշաբթի և Շաբաթ
7էն 10, իւր բնակարանը. Հինգ-
շաբթի միայն ձրի:

Չորեքշաբթի (ձրի) 7էն 10 Սամաթիա-
թրանվայի ճատտէն, Հոռվմէա-
կան Հայոց Եկեղեցւոյն դիմաց.
Թիւ 357 տունը:

Տօթթօր Ռաֆայէլեան ընդհանուր
հիւանդութիւններէ գատ, մասնաւոր
եղանակաւ կը դարմանէ նաև արանց
և կանանց միզանցքային և ծննդական
գործարանաց վերաբերեալ հիւան-
դութիւնները, զորօրինակ դաղղիական
ախտք, ամլութիւն, անկարողութիւն և
այլն:

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

Քառամեայ Տեղեկա. Հոգարձութեան
Ս. ՓՐԿՉԻ

Ազգային Հիւանդանոցի

(1883 յունվար 1 — 1886 դեկտ. 31)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՓՐԿՉԻ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑԻՆ

Ազգային յիսնամեայ նկարագիր

Գրեց. ԲԻԻԶՄՆԴ ԳԵՂԱՆ

Սոյն երկու հրատարակութիւնք 'ի միասին կը վաճառին ի նպատակ Ս. Փրկչի Հիւանդանոցին, ի գին մէկ քառորդ Օսմանեան ոսկի:

ՄԱՐԿԱԿԱՆ

ՄԱՐԿԱԿԱՆ

ՄԱՐԿԱԿԱՆ

Օրիկ Մ. Գրեցիկեան Ռուբէն Պաղ տատկեան վէ Շիւքեքեանը, Դադլիթիւ ա հալիէ իրան էտէրէր քի, պու տէֆա Պէյ- մալունտա ճատտէի քէպիրէտէ Ն. 176 (Նէ- նի թէաթրոնուն իթթիսայինտէ) եէնի պիր շէօպէ աջմըշտորար, հէր նէվ միւնէվէրաթ վէ սայիրէ, ալթուն կիւմիւշ սաաթ վէ գորտունար, զարիթ շալ պրօշարը վէ մէ ապլեսնլար զաւէթ էհվէն ֆիւաթիլէ սա- թըլըր, հէր նէվ թամիլէր եարըր:

Մէգքիւր շիրքէթին տիկըր շուպէսի տա- լսի. Ստանպուլտա չարուի քէպիրտէ տօղ- ռու եօլտա տըր:

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պ Ի Պ Է Ի Ե Ա Ն

Պոլիս Չիշէք-պազարիւ 23

ՍԵՊՈՒՀ ՏԵՄԻՐՃԵԱՆ

ՊԱՏՐԱՍՏ ԿՕՇԻԿՆԵՐՈՒ

ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

ուլթան Համաժ փոդոց թիւ 47

Նոր մրցում վայելուչ, Դիմացկուն և Աժան կօշիկներու թէ արանց, թէ կանանց և թէ տղայոց համար:

ՈՒՃՈՒՉ ԱՐՍՍ

Դատըգէօյտէ Բէքմէզ օղլու թար- լաւը թարափընտա Օսման աղա մա- հալլէսինտէ 24 նօմէրօ իլէ մուրադ- դամ 110 արշըն պիր արսա էհվէն ֆի- եաթլէ սաթլըք օլուպ թալիպլիսինին զաղէթամըղ իտարէխանէսինէ միւրա- ճաաթ էլլէմէլէրի իլան օլունուր:

ՏՕԳԹԷՕՐ

Օ. ԳԱԲԱՄԱՃԵԱՆ

Տօգթօր Օննիկ, Կ. Յ. Գաբա- մաճեան էֆ. որ ուսումնասիրած է մա- նաւորապէս ներքին. մորթային և կա- նանց հիւանդութիւններն պատիւ ու- նի ծանուցանել Արգոյ հասարակութեան թէ՛ հիւանդ կ'ընդունի ամէն օր Նէնի- Գաբու Ալ-Պոյաճըլար փողոց 40 թիւ իւր տան մէջ և կը գտնուի ամէն չո- րեքշաբթի և չարաթ օրերը ժամը 8նէն վերջը Պահճէ-Գաբու Չալըգեան Պօղոս էֆէնտիի դեղարանը:

Ձրի խորհրդակցութիւնք ժամը 8նէ 9, ամէն հինգշաբթի իւր բնակարանը և երեքշաբթի օրերը Նսայեան Ճիվանի էֆէնտիի դեղարանը ի Սամաթեայ:

ՔԻԻՉԻՔԵՆՆ ՊԱՏՏԵՊԼԵՐ

Տ Է Պ Պ Օ

26 Սրաւպօյտ, Եեմի Ճամֆօք 26

ՍԲԷՉԱՐ ՏԻՒՔԵԱՆԼԱՐԸ

ՍԹԱՆՊՕԼ Քէօբլիւ քարշըսընտա — 77

ՊԵՅՕՂԼՈՒՆՏԱ Տօղրու եօլտա — 168

Մէգքիւր էհլախանէ վէ սբէշար տիքքեանլարնտա միւթէտու իա վէ էնվայի թէրքիպաթը քիմէվիյէ վէ էնզա վէ մուպէճաթ վէ ալէա թը ճէրրահիյէ, վէ լէա ճինս լաթիք իլէ չէլիքտէն մաամուլ ալաթ ու էտէվաթ, վէ Լիսթէր ուսուլինտէ պաղար, վէ Ֆրանսի վէ Ինկի- լիզ էնզալարը, սօլֆաթօնուն էն ալէա ճինս, ելրի վէ էնէպի մա- տէն սուլարը, ֆօթօլըաֆճըլար իչիւն թէրքիպաթը քիմէվիյէ, Պրտօ չարապլարը, գօնեալար, էնվաի իչիլիէր, գօգուլու սապուլար, Նէ- ֆիս բուտրա, օ աը Գօշօնէր, սաչ սուլարը, տիւզիլիւնիլիլէր, վէ ըս- բէշարլար իլէ քիմեախանէլէրէ մախսուս ճամ գապլար վէ ալաթ ու է- տէվաթ մէվճուտ օլուպ, թօբաան վէ բէրաքէնտէ ֆիրուսթ օլունուր:

Քէզալիք մէգքիւր տիքքեանլարտա մուայէնէի թըպլիյէ տալիի իճրա օլունուպ, պունա մախսուս օտալար վար տրի կէճէլէր աչըգ սըր

Ձէյլ.—Պիլճիլիլէ էնզա վէ էվթաամըզըն էն ալա ճինս տէն օլտու զունու վէ բէք էհվէն ֆիլաթլա սաթըլաըզընը Տօգթօր էֆէնտիլէրէ վէ աղպէթու էհալիյէ իլան ու պէյան իտէրիզ: